

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАТЕСЯ!

The Provincial Library
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

Ч. 40.

ВІСНОК, 22 КВІТНЯ 1924.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, APRIL 22nd, 1924.

№ 40.

VOL. VI.

Троцький покладає надії на Злуч. Держави Європи

НАРОДНИЙ КОМІСАР ВІЙНИ С. Р. С. Р. ПОВЕРНУВ З КАВКАЗУ ЦІЛКОМ ЗДОРОВИЙ.

ЗАПЕРЕЧУЄ ПОШИРЕНІ В ЄВРОПІ ПОГОЛОСКИ ПРО МОБІЛІЗАЦІЮ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

Каже, що С.Р.С.Р. готовий прилучитися до умов, яка мала би на цілі дійсне обмеження армій.

МОСКВА, 20. квітня. — Лев Троцький, народний комісар війни в радянській державі, в спеціальному інтерв'ю заперечив, що Червона армія мобілізується на військові засади. Троцький покладає свої надії на Злучені Держави Європи, які має створити робітничу армію.

Шеф Червоної армії, який щойно повернувся з Кавказу, де їздив ратувати своє здоров'я, виглядає черствий і здоровий.

Кореспондент поставив йому наступні питання:

1) Як і основи впертих слухів в Європі про мобілізацію Червоної армії?

2) Кількоє правди в заявах британської преси, що Ваш промова в Тіфлісі може бути сконструювана як атак на Англію?

3) Чи з огляду на зростаючу агресивність в політиці Франції і Японії супроти Союзу Рад. Соц. Республік (яка може спричинити новий міжнародний конфлікт) вважаєте Ви, що інтереси російського і американського народів є ідентичні в недопущенні до світової катастрофи?

Демобілізація Червоної армії — цілковитий нонсенс.

Троцький відповів:

"Щодо Вашого першого питання. — Це є цілковитий нонсенс (недорічність). В дійсності, ми демобілізуємо тепер тих, що уроджені в 1901 р., а рекрутуємо молодців уроджені в 1902 р. Однак рівночасно ми перемінюємо частину регулярних армійських дивізій в міліцію. Це може бути основою слухів про мобілізацію.

"Щодо Вашого другого питання. — Ви питаєте, чи Британія справедливо дивляться на мою промову в Тіфлісі як на атак на Англію, або правдивіше, як на атак на прем'єра Рамсея МекДоналда. Я не є яким певним, як Ви толкуєте "атак". Прем'єр МекДоналд часто атакував радянську систему і тактику Комуністичної Партії.

Жадує, що МекДоналд не може відвідати Грузії.

"Є загально відомим, що партія МекДоналда (Бритійська Партія Праці) остра атакувала нас за нашу політику в Грузії. Я жадаю, що МекДоналд не може відвідати Грузії, щоб довідатися про настрої грузинських робітників і селян.

"Я сумніваюся, чи настрої індійських і єгипетських селян можна порівняти з настроєм Грузинів.

"МекДоналд часто обвинувачує нас о порушення "методів формальної демократії". Правда, ми класемо висхідність робітничої класи понад формальну демократію, однак ми маємо

право. Я вірю, що МекДоналд і його партія кладуть демократію понад все.

"Все це я виказав в моїх промовах в Тіфлісі і Баку. Чи це означає неприязне становище супроти Англії? Чи МекДоналда критика радянської системи і комуністичної політики означає неприязне становище супроти нашого краю?"

"Однак я не можу бачити, чому наше непогодження відносно радянської системи з революційною диктатурою і англійської монархії з церквою — мусить перешкаджати нашим заходам встановити широкі економічні зв'язки, зарівно корисні для обох сторін.

"Тепер щодо Вашого третього питання. — Політика Японії і Франції є дійсно агресивна, але ми не бачимо більшої приязни зі сторони Злучених Держав. Є мало можливим, що може наступити зрівняння зносин між двома країнами, які мають по більше як по 100 мільйонів населення кожній. Відвічалість за таке зрівняння всецільно спала би на Злучені Держави.

"Натурально, ми все ще бажаємо взяти участь у всяким міжнародним договорі, що буде мати на цілі дійсне обмеження армій, щоб зменшити небезпеку нової війни".

ДРУГЕ ЗАСІДАННЯ ЛОНДОНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЛОНДОН, 17. квітня. — Друге засідання англо-радянської конференції відбулося під головуванням заступника міністра закордонних справ Артура Понсонбі. Засідання це носило чисто діловий характер і тривало всього кілька годин.

Після короткої обміни поглядами відносно питань політичного характеру, конференція приступила до переглядення царських договорів, заключених в різні часи і по різних питаннях. Договори ці передано особним комісіям і підкомісіям, які мають мішаний склад.

Слідуюче засідання конференції відбувається на другий тиждень.

Англійська преса даліше уділяє багато місця англо-радянській конференції, причім майже всі газети, за рідким винятком ("Дейли Нюс"), стараються вилунити на прем'єра МекДоналда, щоб він відмовився від радянського правительтва.

МЕКДОНАЛД СПОДІЄТЬСЯ УСПІХУ З КОНФЕРЕНЦІЇ.

ПОРК, Англія, 20. квітня. — Промовляючи тут вчора на величній робітничій мітингу, прем'єр МекДоналд заявив, що він вірить, що англо-радянська конференція принесе успіхи. Мітинг закінчився відспіванням "Червоного Прапору".

Бувші провінційальні урядники в спілці з ріжними спекулянтами ограбили провінцію Онтеріо на сотки тисяч доларів.

ТОРОНТО, 18. квітня. — Парламентарний комітет публичних рахунків вчора парламентові знісав, зложені перед ним на його 18 засіданнях, і зробив від себе кілька сугестій та рекомендацій.

В своїм звіті комітет звернув парламентові увагу на факт, що певні урядники на публичній службі провінції "одержали певні дарунки, жертви або позички від корпорацій або осіб, які скористали через комісове або зиски при продажі заборук провінції".

В звіті говориться, що Д. К. Рідот з Торонто заробив \$100,000 на продажі обонтерійському правительству і висловлюється опінію, що причім провінція Онтеріо понесла велику втрату.

Даліше сказано в звіті, що Джордж Г. Геррис з Гемпінгтона, який виступав під фірмою "Провіншл Секоритис Ко.", заробив на продажі обонтерійському правительству — \$125,229. Ціна плачена за ці бонди була вища як на ринку в наслідок цього провінція Онтеріо понесла тяжкі втрати. Комітет каже, що ціла та афера була ошустом.

Комітет заявив також в своїм звіті, що в трансакації С. П. Бирта з провінцією були великі неспорядки, через що провінція Онтеріо втратила 25 тисяч доларів.

Провінція втратила \$570,072.

В другій часті звіту говориться, що департамент скарбу зложив заяву про те, що провінція Онтеріо при закупні бондів в Англії через фірму "Еміліус Джервіс енд Ко." втратила \$570,072.

Комітет каже, що розслідування лише між методом продаваних провінційальних бондів і

знайшов, що плачено дуже велике комісове правительственным урядникам та іншим, які заявляли, що можуть вплинути на правительтво, або воно переводило такі трансакації.

Від себе комітет порекомендував, щоб цим справами зайнялося правительтво.

Після закінчення дискусій над звітом комітету прем'єр Форгесон заявив, що правительтво переводить контролю в ріжних департаментах і як що певні урядники окаяються винними, вони будуть віддані перед суд.

Правительтво, сказав прем'єр, не буде вагаться підняти акцію проти кого-б то не було, не робить ріжницю, чи це буде член консервативної, ліберальної або фермерської партії.

\$42,400 КОМІСОВОГО ЗА ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ ДЕПОЗИТИ.

ТОРОНТО, 18. квітня. — Дж. Т. Кларксон, ліквідатор Гом Бенку, заявив перед комітетом публичних рахунків, що він обчислив, що за провінційальні депозити виплачено неелегально комісового на суму \$42,400. Це були гроші банку і він хоче дістати їх назад, як що це є можливо. Він думає також, що забулений чек на \$15,000 був банківним грішми.

Кларксон сказав також комітетові, що в червні 1919 р. поак. Мэсон витягнув \$10,000 стоцоларовим банкнотами, 9 цих банкнотів знайдено в особистім вкладі Мэсона, а 9 банкнотів десь поділося.

Інспектор провінційальної поліції Алфред Кодді заявив під присягою, що поліція не могла віднайти С. А. Метьюса, бувшого помічника провінційального скарбника, проти якого були докази, що він ділився комісовим з двома іншими людьми.

РІЧНА КОНВЕНЦІЯ КАНАДІСЬКОЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ В АЛБЕРТІ.

КЕЛГАРИ, Алта, 19. квітня. — В Робітничім Домі розпочалась тут вчора річна конвенція албертійської секції Канадійської Партії Праці. На отворенню конвенції було присутніх 98 делегатів, які заступали трейд-юні, політичні робітничі організації та інші робітничі тіла, що числять разом 7,060 членів.

Ранішню сесію забрало виголосження промов та відчитання звіту президента Джорджа Лейта з Едмонтону. Короткі промови виголосили Г. Г. МекКім, бувший президент Домініальної Партії Праці; Г. Е. Шолфід, віцепрезидент "Юнайтед Фармерс оф Алберта"; Френк Вітал, президент Албертійської Федерації Праці; і Вільям Ірвін, робітничий посол з Іст Келгарі.

Підчас пополудневої сесії вибрано комісії. До резолюційної комісії передано для розглядення і справлення 41 резолюцію.

Підчас пополудневої сесії вибрано комісії. До резолюційної комісії передано для розглядення і справлення 41 резолюцію.

СТРАЙКОЛОМИ ПОКИНУЛИ РОБОТУ В МАЙНІ.

КЕЛГАРИ, Алта., 19. квітня. — Вільям Шерман, президент 18. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", заявив вчора ввечерю, що в майні Доналдсон в Летбридж, яка після проголошення страйку хтувала юнію і продовжала працю з страйкоколами, не працює тепер ані один чоловік. Так скоро, як страйкоколам роз'яснено положення, вони без вагання оставили майну. Тепер юнія пикуєте цю майну і не сподієсь ніякого клопоту.

ЯЗИКОВ ЗАПЕРЕЧУЄ ЗАКЛИДИ В ПРОПАГАНДІ.

МОНТРЕАЛ, 19. квітня. — Олександр Язиков, офіційальний агент Союзу Радянських Соціалістичних Республік в Канаді, заперечив тут вчора, немов-би він або хтось з його окруження привіз до Канади літературу, яку можна було-б уважати за "червону пропаганду". Він заявив, що прислана сюди до него література складається з книжок про Росію, яких він потребує в зв'язку зі своєю роботою.

Заперечення було зроблене у відповідь на пресові дзеші з Оттави, що канадійське правительтво дивиться на радянську торговельну делегацію з підозрінням, чекаючи розслідування мнимого впровадження соціалістичної пропаганди.

Язиков вірить, що переведена інвестиція розвіє всяке підозріння.

ПРАВИТЕЛЬСТВО ТУРИНГП ЗРЕЗИГНУВАЛО.

БЕРЛІН, 19. квітня. — Правительтво Турингп зрезигнувало після того, як народна партія зажадала відправлення всіх Жидів на правительственній службі.

Після компромісу з народною партією, щоб відправити певне число урядників жидівського походження, сойм утворив нове правительтво.

АТАКУЮТЬ МЕКМОРРЕЯ ЗА ВІДМІНУ КАРИ.

В Монреалі засуджено одного рабівника банку на 25 років в'язниці і 20 нагаїв. Коли справа прийшла перед генерального прокуратора Е. Дж. МекМоррея, він скасував кару нагаїв.

В наслідок цього на МекМоррея посилається тепер атаки зі сторони монреальської преси, а також проти його рішення виступив монреальський суддя Монет.

Та якось ніхто ніколи не чув, щоб на кару нагаїв засуджувано великих злодіїв, які сидять по правительтвах, як прим. деякі члени теперішнього американського правительтва або бувшого онтерієвського правительтва. Ці великі злодії не лише, що не дістають нагаїв за свої великі злодійства, але їх не засуджують навіть на звичайну в'язницю, хіба за дуже незначними винятками. А кількоє-є таких великих злодіїв, що про їх злодійства ніхто ніколи і не довідается?

А мимого цього та сама преса і той сам суддя, що тепер виступили проти МекМоррея за відміну карі нагаїв для звичайного злодія, не підносять свого голосу, щоб карати в'язничею і нагаями злодіїв на високих відвічалних становищах.

ПРИВІТНА КАБЛІГРАМА ВІД КИЇВСЬКОГО "БІЛЬШОВИКА"

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей", наша редакція отримала від київського "Більшовика" привітну кабеліграму такого змісту:

Київ, 19. квітня 1924.

"Українські Робітничі Вісті" у Вінніпегу.

Щиро вітаємо з п'ятирічним ювілеєм: Ростіть-ширтесь.

Редакція "Більшовика".

ЕМІГРАЦІЯ З КАНАДИ ДО ЗЛ. ДЕРЖ. НЕ ОБМЕЖЕНА.

ВАШІНГТОН, 19. квітня. — 59 голосами до 12 сенат відкинув вчора поправку Вилліса до імміграційного закону, щоб іміграційна квота була поширена на всі краї в американським континенті, включаючи Канаду.

Сенатор Вилліс пояснив, що цілю його поправки було об'ятати іміграцію з Мексики і він жадує, що конечним було включити Канаду. Він був би радий, як би знайдено якийсь спосіб, щоб об'ятати мексиканську іміграцію, без обмеження іміграції з Канади.

КВОТА ІМІГРАНТІВ НА ПІДСТАВІ ПЕРЕПИСИ 1890 Р.

ВАШІНГТОН, 19. квітня. — 62 голосами до 6 американський сенат ухвалив вчора ввечерю іміграційний закон, який містить в собі точку про виключення Японіїв.

На підставі нового іміграційного закону число імігрантів буде вносити 2 процент перебіваючих чужинців після переписи 1890 р. Річно буде допущено 150,000 імігрантів.

РОЗПІНУТЬ ПЕРЕГОВОРІ З РАД. СОЮЗОМ.

АМСТЕРДАМ, 19. квітня. — Газета "Гандельсблад" каже, що як теперішні англо-радянські переговори в Лондоні будуть успішні, то протягом надходячого літа в Гагді відбудється конференція між радянськими делегатами і представниками Франції та Злучених Держав в справі відновлення нормальних зносин між цими трома країнами.

ВАЖНИЙ МІТІНГ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ.

В неділю, 27. квітня, о годині 2.30 по полудні відбудється в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу

СПІЛЬНИЙ МІТІНГ

всіх членів робітничих організацій при Укр. Роб. Домі: відділу Стів. У.Р.Д., відділу Р.З.Т., відділу У.С.Р.П.К. і відділу Секції Женщин-Робітниць.

Обовязком є всіх членів згаданих відділів прибути на цей мітинг точно на час. На мітингу виголоситься лекція про значіння для робітників і робітниць робітничої преси і про значіння преси і її ролю взагалі. Лекція буде дуже цікава. Майський Комітет У.Р.В.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЕРШОМАЙСЬКЕ ЧИСЛО РОБІТНИЦІ

Число в збільшеному об'ємі, на гарному білому папері, багато ілюстроване. Між иншим поміщені в ньому твори М. Ірчана, В. Стефаніка, Лесі Українки, В. Коссака, наукові статті наших співробітників дра М. Сисака, дра Надії Суворової, проф. Вагнера і инших.

Багато заступлений науковий розділ, новини з цілого світа, діточа сторінка, веселий кутик.

Це число дуже надається до масового ширення в місяці маю. Тому присилайте заздалегідь замовлення! Робітничі й фармерські організації, а навіть поодинокі товариші й товаришки повинні замовити собі цього цікавого числа більшу кількість, щоб мати на час. Висилайте вже замовлення на адресу:

THE WORKINGWOMAN
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

2,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В МІСЯЦІ МАЮ!

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

СЕЛЯНСТВО НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Селянство на Україні і в Галичині, це те саме, що фермерство в Канаді. Селянство-фермерство, це робітничий рід, що продуктами своєї праці кормить населення цілого світа.

То-ж певно цікаво буде довідатися — канадським селянам, як живуть селяне інших держав. Отже на інших сторінках цієї сторінки ми подаємо про життя селян в Німеччині, а нижче подаємо про життя селян на Радянській Україні.

Про життя селян в Галичині годі навіть говорити. Там не життя, але мука. Однак не для всіх. Заможні селяни в Галичині добре живуть та накладають з польських жандармів. Тільки бідні селяне там страшно мучаться.

На Радянській Україні селяне переживають не мало лиха. Ріжні бандити гуляють там по селах і знищують господарство. І тільки радянська влада визволила селян, охоронила їх перед бандитами. І якщо економічне положення селян на Україні не можна ще назвати блискучим, то за те селянство України стоїть на певній шляху свого економічного і культурного відродження. Навіть українські підпалки в Канаді народили були крику, що біда наступає на українських фермерів в Канаді тому, що селянам на Україні вродив хліб на тих землях, які вони відібрали від панів. Отже Україна повезе свій хліб за кордон, тому такі ціни на збіжжя в Канаді. Розуміється, це дурне балькотіння нечесних людей, але що стан селянства на Україні краще, це правда, бо там селяни разом з робітниками є повними господарями свого господарства.

Повніше ми подаємо про радянське селянство деякі вісті про життя селян на Україні.

Шасливне село.

В селі Лісники, Київської округи 1,500 душ населення. З культурних установ гарно поставлений селянський будинок та школа для дорослих.

Школи ліквідації неписьменних відкривати немає потреби, бо на все населення є тільки один неписьменний. Молодь об'єднується коло сільбудинку (селянський будинок) та не мало їде до сільбудинку і старих людей.

Хата-читальня. В селі Дубрівці, Лиснянського району, хата-читальня, робота гуртків при хата-читальні розвинулися мертву сплячку селянства.

Розворушене селянство особливо цікавиться лекціями по антирелігії та політичній освіті. Хата-читальня стала найцікавішою "хатою" в селі.

Селянські клуби. Жваво провадиться праця Трахтомирської хата-читальні. Що тижня читаються два-три доклади — лекції: по поліграмі, сільському господарству, провадиться голосне спільне читання газет.

Відбуваються платні й безплатні вистави-вечірки, на які сходиться до 200 і більше людей. Багато молоді, яка раніш безглуздо байдкувала на вечерини — зараз з охотою відвідує хату-читальню, де одержує корисну розвагу і поволі зацікавлюється серйозними лекціями та докладами.

При хата-читальні утворено п'ять секцій: літературну, бібліотечну, драматичну, музично-співачку, сільсько-господарську та клубну.

Село Сингаївка коло Бердичева. Господарство у Сингаївці провадиться дуже зразково. Поставлено гаразд зразкове поле, гарно обробляють землю, гарно насіння — дружин там селяне й розумні. Дуже багато дають вони про освітню справу. Клуб-читальня, передають "Більшовика", "Глобус", добре поставлена школа. Минулого року засіяли громадою декілька десятин поля на будівлю нової школи і збудують!

І кооператив в них не спить і вся молодь села втягнена в культурну роботу.

ТОЧНІСЬКО ТАК, ЯК В КАНАДІ.

Певно не один український фермер знає, яка колись була гарна різнючка господарка в Німеччині. В цілім світі не було такої, як в Німеччині. А яка там господарка тепер? Ось послухайте.

Становище дрібних селян та орендарів.

Диктатура великої індустрії в Німеччині направлена не тільки проти пролетаріату, але й проти маси дрібних селян та орендарів (безземельних селян, що орендують в багатів землю). Велика індустрія особливо зацікавлена у зниженні ціни на харчові продукти для того, щоб давати найменшу заробітну платню робітникам. Ось чому вона намагається діватати в кредит деякі важливі заходи, щоб в Німеччині знизити ціну ячменю нижче ціни на світовому ринку.

Великі землевласники намагаються протиставити спробам великої індустрії збільшення роботи в сільському господарстві, збільшення робочого дня, збільшення багатьох робітників та зменшення заробітної платні. Дрібний та середній селянин цього не може зробити. Коли він хоче працювати більш завзято, коли він хоче жити своєю працею, він нікого не може виникувати крім себе самого та своєї родини. Коли ціни на харчові продукти падають, це найбільше б'є його самого. І то так довго, поки ціни на насіння, на сільсько-господарські машини також не падають в

такій же пропорції. Це дає нам право встановити, що дорожча життя не викликана селянами, але прибутками та визиском посередників в тій галузі промисловості, котра виробляє сільсько-господарські машини. Діяльність уряду великої індустрії, що до зниження ціни, б'є лише по дрібних селянах та дрібних крамарях, але не чіпає величезних тарифів залізниць, величезних прибутків загальної торгівлі, а також величезних прибутків індустрії.

Це становище ускладнюється ще фінансовою політикою уряду великої індустрії, котра не чіпає великих землевласників, а лише дрібних селян і орендарів.

Дрібний селянин, який не знає досконалого рахівництва і не може сховати своїх прибутків, несе тягар всіх нових податків.

Посередниче Бюро, котре має за завдання подаждувати спори між куркулями та їх орендарями, це лише величезний обман, вигаданий великими землевласниками. Це Бюро перевело скандальні ухвали, якія котрих орендари (бідні селяне, що орендують в багатів землю) примушені віддавати землевласникам від 70 відсотків своїх продуктів натурою або іншим крамом.

Перші ознаки боротьби клас на селі.

Незадоволення серед селян та орендарів швидко зростає. В ріжних місцях відбулися величезні демонстрації селян.

Гасло — "Землі!" — чути ще сильніше, бо дрібний селянин потребує нової землі для своїх синів та дочок. Дрібний селянин сподівається уникнути банкрутства і виплатити свої борги, обробляючи більші простори землі.

Настрій внутрі селянства отже дуже сприяє комуністичній пропаганді. Страх перед комуністичним зник, бо дрібний селянин зараз розуміє, хто його руйнує. Всі буржуазні партії, в тім числі й соціал-демократія, обманули і зрадили дрібних селян. Дрібний селянин розуміє сьогодні обман з палерозією маркою і не піддається вже нацьковуванню на пролетаріат міста. Він знає, що не пролетаріат міста, не 8-годинний робочий день є причиною тяжкого стану Німеччини. Він розуміє, що винні ті, котрі викликають трущадний народ і ведуть переговори з капіталом Антанті. Він розуміє, що винні ті, котрі хочуть переказати

ліво. 4—5 запитань і приймає резолюції.

За те доклад про сільське господарство викликає не менш півсотні запитань та кілька промов. Кожне слово зважене. До резолюції ставляться обережно, змірковують по пунктам і нарешті виступає дідусь — незаможник і пропонує закласти в районі "Ленінське" зразково-показне поле.

"Щоб земля оброблялася по останньому слову сільсько-господарської техніки, щоб доходи від політи йшли на культурні цілі.

Це буде пам'ятник Леніну від усієї нашої конференції і від усього селянства району. Хай же Ленінське поле!"

Пропозиція про Ленінське поле одностайно приймається під бурливі оплески. Тільки глядіть, щоб поле було не лише по назві Ленінським, — зауважує голос з конференції.

Доклад про З'їзди Рад не викликав такої кількості запитань, як по сільському господарству, але селяни делегати дуже зацікавилися "ножицями", новими грішми та станом народного господарства.

Самі делегати висунули справу про ліквідацію неписьменності та про санітарну охорону району.

Дружинним співом "Інтернаціоналу" і "Заповіту" конференція кінчає свою роботу.

Коли то вже галицькі селяни зітхнули так свobodно?

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ НА ПОМІЧ СВОЇХ ПРЕСІ.

Д. Гушка, Пінчер-стейшн \$2.00
Г. Гагалюк, Вінніпег \$1.00

не робить різниці якого пола, якої нації, якої релігії.

Коли пролетарська класа ступає до боротьби з ворожою собі по інтересах класово капіталістичною за волю економічну, політичну і національну, то в цій боротьбі повинні брати участь і помагати собі обоє пола цієї класи.

Класова боротьба вимагає сили моральної, матеріальної і фізичної. Отже хто має яку силу із повисше сказаних, той повинен помагати, без різниці раси, нації, пола, віку, професії, фаху і т. д.

Другим бесідником був т. В. Несторук який говорив про життя т. Шевченка, в яких закінчив він переживав як син кріпака та ще й сирота. Через ці своє життя борювався проти панів, царів, асарів, попів і всяких гнобителей бідного поневоленого народу, як його вислали в салдатушину, як він мучився по тюрьмах.

Промовляв говорив також про те, що Шевченко своїми геніальними творами збуджував кріпаків до боротьби за рівність, за любов і братерство. Говорив також про знайомство Шевченка в українській літературі, як теж про значення його творів в класовій боротьбі.

Третім бесідником був т. Я. Мойсук, який говорив про історію, значення і завдання Третього Комуністичного Інтернаціоналу. Тов. Мойсук змислив промову до III Інтернаціоналу, перш всього переповів історію і роботу I Інтернаціоналу, описав історію, зраду і ганебний упадок II Інтернаціоналу і народження III Інтернаціоналу, який є дійсним представником і вождом всієї пролетарської класи. Тільки Комітерн веде пролетарську класу певним шляхом і до певної цілі в боротьбі за економічну, політичну і національну волю. Під проводом Комітерна людство дідає до рівності, щастя і справедливості. Відтак т-ка Скегар сказав кілька слів і сваткування трьох ювілей закінчилося.

СВЯТУВАННЯ П'ЯТИЛІТНЬОГО РІЧНИ Ш "У.Р.В." І П'ЯДЕСЯТЬ-ТРЕТІХ РОКОВИН ПАРИСЬКОЇ КОМУНИ.

Дня 23. марта робітники і робітничі в Келгарі відсвяткували два повисше зазначені ювілей. Робітничо майже заповнило саяу У.Р.В.

О годні 8.30 вечером свято отворив т. Стоман і покликав до слова т. А. Войтинського, який в своїй довгій промові з'ясував, яке значення має в нинішній часі преса, чим вона є як для класу капіталістичного, так і пролетарського і чим можливо класі, парляції, або й зокрема кожній людині об'єднати без преси, коли преса є відбиткою життя суспільства, а радше дійсною відбиткою життя одної класи. А що неможливо зробити в пресі відбитку кожної людини зокрема, тому святом обов'язком всіх робітників і робітниць є об'єднуватися в сильні організації, в великі колективи і тоді зможемо зробити дійсну відбитку нашого класового життя в зеркала дійсно робітничої преси на цим континенті, якою в Канаді є "У.Р.В." і журнал "Робітниця" а в Зауочних Лержавах "У.І.В." і "Молоді". А щоб би відбитку добре бачили і навів напрямати де треба, то кожному робітникові і робітничці кінце і необхідно в це зеркала — пресу заглядати, читати та прочитане пережувати.

Щоб не обходити це свято лише словами, то присутні зложили на піддержку своєї робітничої газети "У.Р.В." \$26.50 пресового фонду, за що "У.Р.В." складають їм шірку подяку. Спис жертвованих поміститься повніше.

Другим бесідником був т. Я. Мойсук, який говорив про Париську Комуніти. Він переповів історію Париської Комуніти, її значення та неможливість, власне неможливість стати доброю нацією для пролетаріату цілого світа та для Великої Пролетарської Революції в Росії.

Бесідник вказав також як робітничі і робітничі Париські борюлись за право на барикадах проти білої гвардії, говорив про причини упадку Париської Комуніти, про страшний білий терор, що забрав в жертву десятки тисяч найкращих борців пролетарської класи і т. д. Так Париська Комуніти 7871 р. впаде, а з нею тисячі жертв, однак їх дух, їх запал, їх віра вдала в боротьбі робітників і робітниць до цього часу і буде жити так довго, доки не перебудують суспільства капіталістичного на суспільство комуністичне. Чого не докинули Париські Комуніти, те докинуть робітники і селяне в Радянських Республіках; а чого не зроблять ще в вони, те докинуть пролетаріат цілого світа. Надходити час, коли цілий світ стане однім Радянським Республікою.

Спис жертвованих, які зложили датки на прес. фонд "У.Р.В."
По \$2.00: І. Курки; по \$1.00: Я. Мойсук, А. Войтинський, Я. Сякалюк, М. Гурон, В. Ориско, Ф. Фочук, Г. Булак, В. Машенко, Г. Машенко, Ю. Смоляк, І. Лявчук, П. Мартин, В. Якимович, Василіна Яремко, Д. Макаренко, Він; по 50 ц.: С. Унгурян, Д. Костюк, А. Фальков, П. Тосюк, І. Кадук, О. Кулак, Л. Волс, О. Дутка, Н. Костюк, Г. Бушак, Ф. Кузик, Д. Маркелюк, Г. Чорнобай, В. Середок, М. Фумік, Г. Курки; по 25 ц.: С. Коляшова, Ю. Броскі.

Бесідник вказав також як робітничі і робітничі Париські борюлись за право на барикадах проти білої гвардії, говорив про причини упадку Париської Комуніти, про страшний білий терор, що забрав в жертву десятки тисяч найкращих борців пролетарської класи і т. д. Так Париська Комуніти 7871 р. впаде, а з нею тисячі жертв, однак їх дух, їх запал, їх віра вдала в боротьбі робітників і робітниць до цього часу і буде жити так довго, доки не перебудують суспільства капіталістичного на суспільство комуністичне. Чого не докинули Париські Комуніти, те докинуть робітники і селяне в Радянських Республіках; а чого не зроблять ще в вони, те докинуть пролетаріат цілого світа. Надходити час, коли цілий світ стане однім Радянським Республікою.

Спис жертвованих, які зложили датки на прес. фонд "У.Р.В."
По \$2.00: І. Курки; по \$1.00: Я. Мойсук, А. Войтинський, Я. Сякалюк, М. Гурон, В. Ориско, Ф. Фочук, Г. Булак, В. Машенко, Г. Машенко, Ю. Смоляк, І. Лявчук, П. Мартин, В. Якимович, Василіна Яремко, Д. Макаренко, Він; по 50 ц.: С. Унгурян, Д. Костюк, А. Фальков, П. Тосюк, І. Кадук, О. Кулак, Л. Волс, О. Дутка, Н. Костюк, Г. Бушак, Ф. Кузик, Д. Маркелюк, Г. Чорнобай, В. Середок, М. Фумік, Г. Курки; по 25 ц.: С. Коляшова, Ю. Броскі.

Тов. Войтинський говорив про історію поневолення жіноцтва, про боротьбу жіноцтва за рівні політичні права, про значення і завдання жен-робітниць в класовій боротьбі за волю політичну, економічну і національну. Бесідник вказав, що жінцям неможливо визволятися так довго, доки не поволіють жінцям і напаяк. Велика міра наступити рівночасно, отже тому треба наступити рівночасно, отже тому треба організуватися спільно. Коли одна класа поневоляє другу класу, то

З нагоди уродив в тов. Г. Романовського відбувся в його дім 19. квітня н. р. з'їзд, на який між іншими присутні гості не забули й про нашу укр. робітничу газету. На з'їзді тов. П. Мурзалюк і П. Угрюнок слухуючи товаришів і товаришки, зложили свої датки на пресовий фонд "У.Р.В."

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.

В. Бюрінер, Ман.